

Motorik profil

Kære forældre,

I Firkløveret vægter vi børns motoriske udvikling højt, og derfor prioriteres det, at alle medarbejdere bliver uddannet til motorikassistenter. Det betyder, at alle medarbejdere er klædt fagligt på til at kunne spotte og stimulere alle børn, samt vejlede forældre, så vi sammen sikrer, at alle børn får den rette støtte i deres motoriske udvikling. Den ekstra fokus på motorik vil altid være en synlig del af Firkløverets fælles pædagogik.

Men hvad er motorik?

Grovmotorisk grundmotorik: er når barnet løfter hovedet, vender sig fra mave til ryg og omvendt, triller, kryber, kravler, sætter sig, begynder at gå og at løbe. Alle børn har altid gjort det i den rækkefølge uden, at nogen har fortalt dem, hvordan det skal foregå. Under grovmotorik forstår man, at det er de store muskelgrupper, der er i bevægelse. F.eks. når kroppen holdes oprejst, og når man bevæger arme og ben.

Finmotorisk grundmotorik: er alt hvad øjne, hænderne, mund, stemmen og mimikken gør. Under finmotorik forstår man, at det er de små muskelgrupper, der er i bevægelse.

De primære sanser:

Labyrintsansen, også kaldet vestibulærsansen:

Labyrintsansen registrerer hovedets bevægelser. En underudviklet labyrintsans kan gøre os utilpasse, hvis hovedet kommer i uvante bevægelser. Hvis man f.eks. nemt bliver køre- eller søsyg eller bliver svimmel ved rotationer, har det med labyrintsansen at gøre. Stillesiddende børn eller voksne har ofte en understimuleret labyrintsans, og derfor er det vigtigt, at vi hele livet stimulerer labyrintsansen ved alle slags bevægelser af hovedet - så som at hoppe, slå kolbøtter, gyng, snurre rundt osv. Har et barn læse- eller skrivevanskeligheder kan det bl.a. skyldes labyrintsansen, da den også har stor betydning for vores øjenmotorik. Hvis dette er tilfældet, skal man både træne labyrintsansen samtidig med øjenmotorikken. En velfungerende øjenmotorik har både betydning for, hvor præcist vi bevæger os og for, om det lille barn har en god øjenkontakt, eller om man kan fokusere på en andens blik eller en tekst. Et barn med dårlig øjenmotorik har således svært ved at få øjnene korrekt med fra ord til ord og fra linje til linje i en bog eller til at fastholde øjenkontakten.

Taktilsansen, også kaldet følesansen:

En velfungerende følesans er fundamentalt for, at vi får et godt liv, da sansen har betydning for vores medfødte reflekser, vores kropsfornemmelse, balance, følelsesliv, aktivitetsniveau, overlevelse og for at kunne lave præcise bevægelser (som for eksempel at holde på en blyant - det såkaldte pincetgreb). En udfordret følesans kan gøre, at berøring fra tøj, møbler og andre mennesker er ubehagelige for barnet. Det kan give store koncentrationsproblemer, fordi al energi går med at fornemme den generende berøring fra for eksempel den stol, man sidder på. Et barn med en udfordret følesans kan også nemt føle sig truet, når andre kommer for tæt på. Det kan resultere i, at barnet slår, bider eller får svært ved at afkode sociale spilleregler.

Motorik profil

Kinæstesisansen også kaldet muskel- og ledsansen:

Muskel- og ledsansen kan først fungere optimalt, når labyrint- og taktilsans er i orden. Sansen registrerer, om musklerne er spændte eller afslappede, og hvilken stilling arme og ben er i. Sansen har på den måde betydning for vores grovmotorik og for rum- og retningsfornemmelse. En understimuleret kinæstesisans kan betyde, at et barn bliver klodset og støder nemt ind i andre, har ingen lyst eller evne til at eksperimentere og udforske verden, har en pjevset og usikker adfærd eller en ringe kropsbevidsthed.

Det er vigtigt at have styr på sanserne og en god motorik: Fordi har man kontrol over sin krop, kan man selv regulere, hvornår man skal være i fuld gang på legepladsen eller sidde stille og lytte. Har man derimod ingen kontrol over sin krop, bruger man en masse unødvendig energi på bl.a. at følge med de andre børn eller til at sidde stille og lytte - og går derfor glip af vigtig læring og ekskluderes måske fra lege og fællesskabet.

Hvad kan I som forældre gøre?

Ud med børnene: Vi ved, at det er påvist, at børn, der dagligt kommer ud i naturen, har bedre motorik, højere fysisk aktivitetsniveau, større smidighed, bedre balance, bedre koncentrationsevne og er mere fantasifulde. Det skyldes, at naturen både pirrer fantasien, inspirerer samt tilbyder mulighed for alsidig bevægelser som kravle, klatre, løbe, bevæge sig i kuperet terræn osv. Derfor er det en god ide at tage børnene med en tur i skoven, på stranden eller på legepladsen.

Hjemme kan man: Tumble rundt på gulvet sammen, gynge f.eks. i en babygynge eller hængekøje. Boldlege med store eller små bolde. Danse, trampolin, massage, fodbad, tegne på ryggen, kolbøtter, rulle ind i tæppe og ud igen, køre trillebør, lægge barnet på en stor terapibold – frem/tilbage, fra side til side og både ryg- og maveliggende. Tag gerne en tur i svømmehallen så ofte det er muligt (optimal træning af alle sanserne). Det lille spædbarn har brug for masser af berøring, eventuelt i form af massage. Det er også vigtigt, at babyer bliver stimuleret med hovedet i alle planer – også ned. Børn kan tåle at blive hængt i benene, lige fra det er kommet ud af mors mave. Ligge på maven, rulle rundt fra ryg til mave og omvendt osv. Lige så vigtigt det er at holde børn motorisk i gang, lige så vigtigt er det at børn får ro/pauser. En pause fra larm og støj, snak og leg, løb og fart - det travle børneliv. En pause, hvor børnene får en mulighed for at mærke sig selv og til at lade op igen.

Ikke pylre:

Motorikeksperterne opfordrer forældre til at tumble mere med deres børn. Vi skal slås for sjov, spille bold og vende op og ned på dem.

– Selv nyfødte babyer kan sagtens tåle at få hovedet nedad.

– Pylrede forældre gør deres børn en bjørnetjeneste, hvis de for eksempel synes, det er for voldsomt at gynge barnet højt eller vende det op og ned. Et barn med sanserne på plads, synes det er sjovt, når det er vildt, og det er vigtig træning. Man skal selvfølgelig starte langsomt op og finde ud af, hvad barnet kan holde til. Så kan man langsomt gøre det vildere.